

	Kódy pro názvy jazyků - Část 2: Třípísmenný kód	ČSN ISO 639-2 01 0182
---	--	---------------------------------

Codes for the representation of names of languages - Part 2: Alpha-3 code

Codes pour la représentation des noms de langue - Partie 2: Code alpha-3

Tato norma je českou verzí mezinárodní normy ISO 639-2:1998. Mezinárodní norma ISO 639-2:1998 má status české technické normy.

This Standard is the Czech version of the European Standard ISO 639-2:1998. The International Standard ISO 639-2:1998 has the status of a Czech Standard.

Nahrazení předchozích norem

Tato norma nahrazuje ČSN 01 0182 z 9. června 1977.

© Český normalizační institut,

2000

Podle zákona č. 22/1997 Sb. smějí být české technické normy rozmnožovány a rozšiřovány jen se souhlasem Českého normalizačního institutu.

58405

Strana 2

Národní předmluva

Změny proti předchozí normě

Při revizi ČSN 01 0182 byly provedeny celkové změny a doplněny kódy názvů jazyků v souladu s revidovanou ISO 639-2:1998.

Citované normy

ISO 3166-1:1997 zavedena v ČSN EN ISO 3166-1 (97 1002) Kódy pro názvy zemí a jejich částí - Část 1:
Kódy zemí

Vypracování normy

Zpracovatel: J.L.LOGISTIKA , Praha, IČO 41814975, Ing. Jana Lukešová,

Technická normalizační komise: TNK 42 Výměna dat

Pracovník Českého normalizačního institutu: Ing. Petr Wallenfels

Strana 3

MEZINÁRODNÍ NORMA

ISO 639-2

Kódy pro názvy jazyků -

První vydání

Část 2: Třípísmenný kód

1998-11-01

ICS: 01.140.20

Deskriptory: terminology, bibliographic entries, nomenclature, coded representation, codes, alphabetic codes, organisations for code assignment.

Předmluva

ISO (Mezinárodní organizace pro normalizaci) je celosvětovou federací národních normalizačních organizací (členů ISO). Mezinárodní normy obvykle připravují technické komise ISO. Každý člen ISO, který se zajímá o předmět, pro který byla vytvořena technická norma, má právo být v této technické komisi zastoupen. Práce se zúčastňují také vládní i nevládní mezinárodní organizace, s nimiž ISO navázala pracovní styk. ISO úzce spolupracuje s Mezinárodní elektrotechnickou komisí (IEC) ve všech záležitostech normalizace v elektrotechnice.

Návrhy mezinárodních norem přijaté technickými komisemi se rozesílají členům ISO k hlasování. Vydání mezinárodní normy vyžaduje souhlas alespoň 75 % hlasujících členů.

Mezinárodní norma ISO 639-2 byla připravena společně technickou komisí ISO/TC 37 *Terminologie (Zásady a koordinace)* subkomise SC 2 *Uspořádání slovníků* a ISO/TC 46 *Informace a dokumentace*, subkomisí SC 4 *Použití počítačů v informatice a dokumentaci*.

ISO 639 sestává, pod společným názvem *Kódy pro názvy jazyků*, z následujících částí:

- *Část 1: Dvoupísmenný kód (revize ISO 639:1998)*
- *Část 2: Třípísmenný kód.*

Příloha A je nedílnou součástí této části ISO 639.

Úvod

ISO 639 poskytuje dva soubory jazykových kódů, a to soubor dvoupísmenných kódů (ISO 639-1) a soubor třípísmenných kódů (tato část ISO 639) pro vyjádření názvů jazyků. Nejdříve byla navržena ISO 639-1 pro využití v terminologii, lexikografii a lingvistice. Tato část ISO 639 reprezentuje všechny jazyky, které jsou obsaženy v ISO 639-1, a navíc další jazyky, jakož i jazykové skupiny, které mohou být kódovány pro speciální účely, je-li potřeba větší specifičnosti v kódování. Jazyky uvedené v ISO 639-1 jsou podsouborem jazyků uvedených v této části ISO 639; každý jazykový kód v souboru dvoupísmenných kódů má odpovídající jazykový kód v souboru třípísmenných kódů, ale nikoliv nevyhnutelně naopak.

Oba soubory kódů je nutno chápat jako otevřené soubory. Kódy byly navrženy pro využití v terminologii, lexikografii, informatice a dokumentaci (tj. pro knihovny, informační služby a nakladatelství) a v lingvistice. Tato část ISO 639 také obsahuje směrnice pro tvorbu jazykových kódů a jejich použití v některých aplikacích.

1 Předmět normy

Tato část ISO 639 poskytuje dva soubory třípísmenných jazykových kódů pro identifikaci názvů jazyků: jeden soubor pro terminologické aplikace a druhý pro bibliografické aplikace. Tyto soubory kódů jsou stejné s výjimkou dvaceti pěti jazyků, které mají odchylné jazykové kódy z důvodů kritérií použitých pro jejich vytváření (viz 4.1). Jazykové kódy byly původně navrženy pro využití v knihovnách, informačních službách a v nakladatelstvích pro označení jazyka při výměně informací, speciálně v počítačových systémech. Tyto kódy byly široce používány ve veřejných knihovnách a mohou být použity terminology a lexikografy pro jakoukoliv aplikaci, která vyžaduje označení jazyka v kódovém tvaru. Dvoupísmenný jazykový kód byl navržen pro praktické používání většiny hlavních světových jazyků, které jsou nejčastěji zastoupeny ve souboru světové literatury. Doplnkové jazykové kódy se tvoří v případech, kdy je zřejmé, že existuje významný literární útvar v konkrétním specifickém jazyce. Jazyky navržené výlučně pro strojní použití, jako jsou programovací počítačové jazyky, nejsou do těchto kódů zahrnuty.

-- Vynechaný text --